

[Albrechtsen]

vil på to måder kunne medføre en særdeles farlig sænkning af den såkaldte atomtærskel.

Dels vil de angreb med raketter og fly dybt ind på modpartens territorium, som er et led i det såkaldte offensive, fremskudte forsvar, medføre en klar risiko for, at disse våben bliver opfattet som atomvåbenbærende. Skellet mellem konventionelle våben og atomvåben udviskes, og konsekvenserne kan være, at modparten på grund af tvivlen og de korte varslingsstider vælger at svare igen med atomvåben.

Samtidig understreges ifølge Weekendavisen i »Airland Battle-2000«, at NATO skal være villig til straks at tage både kemiske og atomare våben i brug. Dette synes at være en aggressiv udmøntning af NATOs hidtidige strategi om adgangen til som den første part i en konflikt at bruge atomvåben.

Denne dødsensfarlige atomstrategi må standses.

Svar (6/3 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal på ny fastslå, at der ikke i NATO foreligger forslag til ændringer i den gældende NATO-strategi, jfr. min besvarelse af spørgsmål nr. S 123. Der foregår derimod i forskellige fora overvejelser og studier af mulighederne for at forbedre det konventionelle forsvar, bl.a. ved udnyttelse af ny teknologi. Formålet hermed er at forøge NATOs krigsforebyggende virkning og at hæve atomtærsklen, altså det modsatte af det, spørgeren forestiller sig.

Alt arbejde af denne art er underordnet principperne for NATOs strategi om afskrækkelse, herunder – hvis afskrækkelsen slår fejl – princippet om det fleksible gensvar og det fremskudte forsvar. Det gælder også for den rolle, som NATOs nukleare styrker spiller i strategien og den politiske kontrol med disse.

For at studier af denne art skal kunne få nogen som helst indflydelse på den konkrete planlægning, skal de behandles på det politiske niveau i NATO. Her vil man nøje vurdere alle relevante aspekter, herunder økonomi, politisk kontrol og mulige våbenkontrolmæssige problemer.

Spm. nr. S 161

Til *forsvarsministeren* (24/2 84) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, i hvilket omfang den danske regering på NATO-mødet den 1.–2. december 1982 er blevet informeret om og har godkendt den igangværende udvikling af en ændret strategi byggende på offensivt, fremskudt forsvar og »deep strike«?»

Begrundelse

Ifølge Information den 16. august 1983 godkendte NATO-politikerne på et møde den 1. december 1982 en vigtig ændring af strategien for forsvaret af Europa. Strategiændringen omtales her som »deep strike« eller »angreb i dybden«, der skal ødelægge modpartens lufthavne, kampvognskolonner, kommunikationsanlæg m.v. og hindre modparten i at føre styrker frem.

Dette er helt i overensstemmelse med de tanker, som oberst Kroon for nylig redegjorde for i Militært Tidsskrift. Oplysningerne fremgår af en artikel af den amerikanske ekspert Michael T. Klare.

På NATO-mødet den 1.–2. december 1982 skal USA endvidere have fremlagt forskelligt materiale om planerne om en strategiændring, bl.a. et militærteknologisk papir »New Weapons Technology Study«, som hænger sammen med strategipapiret »Airland Battle-2000« og den amerikanske Field Manual 100-5, der bygger på det offensive fremskudte forsvar. Se herom i Politisk Revy nr. 438, 4/83.

På denne baggrund kan det synes noget underligt, at forsvarsministeriet ifølge Weekendavisen den 24. februar 1984 har oplyst, at man ikke har noget kendskab til det arbejde, der foregår i NATO med bl.a. »Airland Battle-2000«. Noget kunne tyde på, at man bevidst har sat kikkerten for det blinde øje.

Svar (6/3 84):

Forsvarsministeren (Engell):

Der har på intet tidspunkt i NATO været fremlagt forslag til ændring af den gældende strategi, heller ikke på ministermødet i december 1982.

Der blev derimod på nævnte møde af den amerikanske forsvarsminister fremlagt et oplæg til en nærmere undersøgelse af, hvorledes det ville være muligt at drage fordel af